BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 120319 18 P
Brčko, 14.04.2025.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužitelja B. A., sina R., iz B., ul. ., B., kojeg zastupa punomoćnik Ramić Amer, advokat iz Brčkog, a njega, po zamjeničkoj punomoći, B.H., stručni saradnik iz advokatske kancelarije Ramić Amera, protiv tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko, ul. Banjalučka broj 54, Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojeg zastupan punomoćnik Oparnica Dragan, advokat iz Brčkog, radi naknade štete, v. sp. 3.642,00 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 14.04.2025.godine, u prisustvu zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženog, donio je

P R E S U D U

I. Odbija se, u cijelosti kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja B. A., sina R., iz B., koji glasi:

„I. Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati na ime neisplaćenog dijela naknade nematerijalne štete, slijedeće novčane iznose:
-na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti isplati novčani iznos od 1.200,00 KM,
-za pretrpljeni strah, isplati iznos od 1.770,00 KM i
-na ime pretrpljenih fizičkih bolova, isplati iznos od 672,00 KM,
svi gore navedeni iznosi sa zakonskom zateznom kamatom počev od presuđenja pa do konačne isplate.
II. Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

II. Obavezuje se tužitelj B. A., sin R., da tuženom „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko, nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 8.243,20 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj B.A. je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 13.12.2018. godine, podnio tužbu protiv tuženog „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko, radi naknade štete, v.sp. 18.500,00 KM. U tužbi je naveo da je povrijeđen u saobraćajnoj nezgodi koju je 08.08.2018. godine, skrivio osiguranik tuženog. U tužbi je naveo da je do saobraćajne nezgode došlo na način da osiguranik tuženog, P. Z., koji je kritične prilike upravljao putničkim motornim vozilom

marke „O.", registarskih oznaka ..., nije prilagodio brzinu kretanja svog vozila uslovima i stanju puta, uslijed čega je izgubio kontrolu nad vozilom, sletio s kolovoza te prednjim čeonim dijelom udario u kuću vlasništvo I. S., koja se nalazi uz desnu ivicu kolovoza gledano u pravcu O., gdje se navedeno vozilo i zaustavilo. Tužitelj je u predmetnoj nezgodi zadobio teške tjelesne povrede te je odmah nakon nezgode prevezen u JZU „Zdravstveni centar Brčko", Odjeljenje hirurgija, Odsjek ortopedija, gdje mu je konstatovan prijelom desne potkoljenice sa dislokacijom. Nakon RTG obrade i kliničkog pregleda, indicirano je operativno liječenje, pa je podvrgnut operaciji nakon čega je narednih 9 dana bio liječen u navedenoj zdravstvenoj ustanovi iz koje je otpušten 17.08.2018.godine, nakon čega je nastavio liječenje. U predmetnoj nezgodi, čiji se nastanak, tok i završetak odvijao neposredno pred očima tužitelja, sa čeonim udarom u gabaritni nepokretni tvrdi predmet - stambeni objekat a što implicira mogući smrtni ishod za lica koja se nalaze u putničkom vozilu, pretrpio je strah izuzetno jakog intenziteta, u biti strah od objektivno moguće smrtne posljedice, što se nakon toga, odnosno nakon svijesti o vjerovatnom preživljavanju, nastavilo strahom od invalidnosti i drugih teških posljedica saobraćajne nezgode. Ovaj strah se nastavio s tim što je vremenom došlo do izvjesnog slabljenja intenziteta tog straha. Pored straha, tužitelj je trpio, te i dan danas trpi, fizičke bolove koji su obzirom na prirodu povrede, u početku bili izuzetno jakog intenziteta, zatim jakog i srednjeg, da bi tek nedavno prerasli u bolove slabog intenziteta koji traju još uvijek. Pored toga, trpio je i brojne nelagodnosti koji su u vezi sa operativnim zahvatom i postoperativnim liječenjem i oporavkom od povreda zadobijenih u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi. Na koncu, uslijed zadobijene povrede umanjena mu je životna aktivnost u procentu od najmanje 25% a koji procenat će biti definitivno opredijeljen nakon obavljenog vještačenja po odgovarajućem vještaku medicinske struke. Zbog svega gore pobrojanog, trpio te i dan danas trpi duševne bolove. Dakle, za sada, zbog umanjenja životne aktivnosti, zbog trpljenja fizičkih bolova, kao i pretrpljenog te još uvijek perzistirajućeg straha. Obzirom da liječenje tužitelja još uvijek nije okončano, postoji neizvjesnost u pogledu posljedica koje bi za sobom nosile duševne bolove zbog naruženosti, obzirom da je deformitet u hodu još uvijek nominalno privremenog, tj. nije poznato da li će biti trajnog karaktera. Tuženi je tužitelju, bez prethodno zaključenog sporazuma, isplatio višestruko umanjeni iznos odštete i to za sve vidove pretrpljene štete, u visini od 3.409,85 KM, pozivajući se pri tome i na navodni doprinos tužitelja nastanku štetnih posljedica i to u procentu od 50%. Stoga, predlaže da sud, nakon provedenog postupka, donese presudu kojom bi obavezao tuženog da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete, i to po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova isplati iznos od 3.500,00 KM, po osnovu pretrpljenog straha isplati iznos od 2.500,00 KM, te po osnovu umanjenja opće životne aktivnosti isplati iznos od 12.500,00 KM, što sveukupno po ovim vidovima nematerijalne štete iznosi 18,500,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U odgovoru na tužbu, od 15.03.2019. godine, tuženi „Osiguranje Garant“ d.d. Brčko je, posredstvom punomoćnika, naveo je da u cijelosti osporava postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja iz slijedećih razloga: tužitelj navodi u tužbi da je 08.08.2018. godine u saobraćajnoj nezgodi, koja se dogodila u ulici ... u B., a koju je skrivio osiguranik tuženog, zadobio teške tjelesne povrede i to prelom desne potkoljenice sa dislokacijom. Pozivajući se na odredbe člana 200, 940, 941. te člana 277. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima, na ime naknade nematerijalne štete po osnovu pretrpljenih bolova, pretrpljenog straha te duševne patnje zbog umanjenja opšte životne aktivnosti, potražuje od tuženog iznos od ukupno 18.500,00 KM. Iznos koji se potražuje po ovom osnovu ne odgovara stvarnoj visini nematerijalne štete koju je tužitelj pretrpio, uzimajući pri tome u obzir težinu povreda i doprinos tužitelja nastanku štete. Visina postavljenog tužiteljevog tužbenog zahtjeva je određena proizvoljno i previsoko.

Imajući u vidu činjenicu da je naknada nematerijalne štete specifičan oblik naknade, prilikom procjene koje se primjenjuju tačno određeni kriterijumi, a na osnovu odgovarajuće medicinske dokumentacije odnosno na osnovu nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke (koji u konkretnom slučaju nisu dostavljeni uz tužbu), nejasno je na osnovu kojih kriterijuma tj. primjenom kojih metoda je tužitelj došao do iznosa navedenih u tužbi. Shodno tome ovako određen tužbeni zahtjev ne može biti osnov za donošenje odluke o naknadi nematerijalne štete. Sa druge strane, tuženi je, koristeći se zakonskim kriterijumima i pravilnikom o načinu obrade zahtjeva za naknadu štete, te preliminarnim nalazima i mišljenjima vještaka medicinske struke, izvršio procjenu i donio odluku o naknadi te štete. Postupajući po odštetnom zahtjevu tužitelja, tuženi je na osnovu navedenih propisa te nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke-cenzora osiguravajućeg društva, izvršio obračun nematerijalne štete i utvrdio da tužitelju po ovom osnovu pripada iznos od ukupno 6.700,00 KM. Međutim, kako je prilikom odlučivanja od odštetnom zahtjevu tužitelja utvrđeno da je i sam tužitelj u trenutku saobraćajne nezgode postupao protivno odredbama Zakona o osnovama bezbijednosti saobraćaja na putevima Bosne i Hercegovine i to na način da nije bio vezan sigurnosnim pojasom, da je bio pod uticajem alkohola, kao i da je svojevoljno pristao da bude suvozač u automobilu kojim je upravljalo takođe alkoholisano lice, odlučeno je da se iznos naknade (vodeći računa o svim ovim okolnostima pod kojima je nastao štetni događaj) ima umanjiti u procentu od 50% i to za doprinos tužitelja nastanku štete. U skladu sa navednom odlukom, tužitelju je 25.10.2018. godine isplaćen iznos naknade od 3.409,85 KM od čega iznos od 3.350,00 KM na ime naknade nematerijalne štete. Stoga smatra da je tužitelj isplatom iznosa od 3.350,00 KM u cijelosti obeštećen i da je postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. Pored svega prethodno navedenog, napominje da iz materijalne dokumentacije, kao i iz samih navoda iz tužbe nesporno proizilazi da liječenje tužitelja još uvijek nije okončano, što sud u svakom slučaju mora uzeti u obzir prilikom donošenja odluke u ovoj pravnoj stvari. U skladu sa tim predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao nesnovan, te da obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove ovog postupka.

U podnesku od 08.04.2019.godine, tužitelj je, posredstvom punomoćnika, naveo da su neosnovani navodi tuženog da je tužitelj, isplatom iznosa od 3.350,00 KM, na ime nematerijalne štete u cijelosti obeštećen. Tužitelj je u predmetnoj nezgodi zadobio teške tjelesne povrede i to prelom desne potkoljenice sa dislokacijom, te prelom nosnih kostiju. Nakon RTG obrade i kliničkog pregleda, indicirano je operativno liječenje pa je i podvrgnut operaciji. Rehabilitacioni period još uvijek nije okončan. Isplaćeni iznos od 3.350,00 KM, na ime naknade nematerijalne štete utvrđen je proizvoljno od strane tuženog. Tuženi ne raspolaže znanjima iz oblasti ortopedije, hirurgije, te neuropsihijatrije, te nije ovlašteno lice za utvrđivanje stepena umanjenja opšte životne aktivnosti, dužine i jačine pretrpljenih fizičkih bolova, te pretrpljenog straha. Dakle, radi pravičnog utvrđivanja stvarne visine nematerijalne štete, potrebno je u obzir uzeti stvarnu kvalifikaciju povreda, dužinu trajanja rehabilitacije, kompletnu medicinsku dokumentaciju, te provesti dokaz vještačenjem po vještacima medicinske struke, koji će u skladu sa pravilima struke i medicinske nauke odgovoriti predmetnom zadatku. Navodi tuženog da je tužitelj doprinio nastanku štete u procentu od 50 % je takođe paušalno utvrđen. Jer, nije jasno primjenom kojih kriterija, odnosno primjenom kojih metoda je tuženi došao do procenta od 50 %. Činjenica da suvozač u vrijeme nezgode navodno nije bio vezan, a ta činjenica inače ne proizilazi iz zapisnika o izvršenom uviđaju, te da je bio u alkoholisanom stanju, sama po sebi ne dovodi do saodgovornosti nastradalog ako taj propust nije u uzročnoj vezi sa nastankom štetnog događaja. Odredom člana 192. stav (1) ZOO, propisano je da oštećenik koji je doprinio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila, ima pravo samo na srazmjerno smanjenu naknadu. Ovo znači da se o podijeljenoj

odgovornosti može govoriti samo ako je oštećeni sudjelovao u nastanku svoje štete ili je pridonio da bude veća, dakle ako postoji uzročna veza između radnje ili propuštanja oštećenog i određenog dijela vlastite štete kao posljedice zajedničkog djelovanja. Kada je u pitanju konkretan slučaj, uzimajući u obzir brzinu kretanja automobila, te mjesto primarnog kontakta, postavlja se pitanje značaja sigurnosnog pojasa, te stanja (alkoholisanog ili nealkoholisanog), u kojem se tužitelj nalazio za nastupanje štetnih posljedica. Odnosno, da bi eventualno nealkoholisano stanje, te vezani pojas (a koju činjenicu tužitelj osporava, dakle tužitelj je u trenutku saobraćajne nezgode nesporno bio vezan), mogli uticati na nastupanje štetnih posljedica, tj. da one budu manje. Navedeno se pogotovo odnosi na alkoholisano stanje tužitelja, obzirom da bi posljedice udara bile iste, bez obzira na činjenicu da li je tužitelj bio u alkoholisanom ili nealkoholisanom stanju. Stoga smatra da iako se nalazio u alkoholisanom stanju, navedenom radnjom nije mogao doprinijeti da šteta bude veća. Dakle, ne postoji uzročno-posljedična veza između navedenog stanja tužitelja i nastale posljedice, a navod tuženog da je tužitelj navodno doprinio sa 50 % nastanku štete je nesporno paušalan, te enormno visoko postavljen.

Tokom postupka, tužitelj je, posredstvom punomoćnika, podneskom od 27.02.2022. godine, proširio tužbeni zahtjev tako što je postavio zahtjev da sud obaveže tuženog da mu nadoknadi i nematerijalu štetu u ukupnom iznosu od 18.500,00 KM i da mu nadoknadi materijalnu štetu, nastale zbog troškova liječenja, u iznosu od 78,40 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.02.2020. godine, pa do konačne isplate, da bi podneskom od 07.04.2025. godine, konačno precizirao tužbeni zahtjev i zatražio da sud, svojom presudom, obaveže tuženog da mu na ime neisplaćenog dijela naknade nematerijalne štete isplati slijedeće novčane iznose: na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti novčani iznos od 1.200,00 KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 1.770,00 KM i na ime pretrpljenih fizičkih bola iznos od 672,00 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana presuđenja pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je i dalje tražio.

Tuženi je, posredstvom punomoćnika, naveo da ostaje kod svih navoda iznesenih u odgovoru na tužbu i tokom postupka, kao i kod svih prigovora istaknutih u odgovoru na tužbu i tokom postupka. Zbog svih tih navoda i prigovora osporava i uređeni i precizirani tužbeni zahtjev od 07.04.2025. godine.

Tokom postupka izvedeni su slijedeći dokazi: saslušanje tužitelja B. A., kao parnične stranke, saslušanje svjedoka P. Z., vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke Stević Steve, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka medicinske struke Hadžić dr. Dauta, specijaliste ortopedije, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka medicinske struke Purić dr. Milana, specijaliste psihijatrije, saslušanje stalnih sudskih vještaka: Stević Steve, Hadžić dr. Dauta, Purić dr. Milana, te čitanje dokumentacije priložene u spisu i to: Zapisnika o uviđaju Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14.03-04.6-58056/18, od 08.08.2018.godine, Otpusnice JZU „Zdravstveni centar Brčko“, broj: 5430/150/18, od 17.08.2018.godine, Specijalističkog nalaza M. dr. M., od 24.08.2018.godine, Zapisnika o kontrolnim pregledima tužitelja, od: 10.09.2018.godine i 12.11.2018.godine, Otpusnice JZU „Zdravstveni centar Brčko“, Odjeljenje hirurgija, Odsjek ortopedija, broj protokola: 6073/170/19, od 11.09.2019.godine do 17.09.2019.godine, Specijalističkog izvještaja M. dr N., od 16.02.2023.godine, Priznanice JZU „Zdravstveni centar Brčko“, broj: 402590, od 17.09.2019.godine, 414314, od 17.09.2019.godine, 444404, od 19.07.2019.godine, 439041, od 20.08.2019.godine, 412113, od 29.08.2019.godine, 439566, od 21.08.2019.godine, Obračuna „Osiguranje garant“ d.d. Brčko, nematerijalne štete, broj predmeta:

10.01/0547/2018, od 18.10.2018.godine, Obrazložene ponude po odštetnom zahtjevu, broj: 10.01/547/2018, od 25.10.2018.godine, Obavještenja o likvidaciji štete, šteta broj: 10.01/547/2018, od 25.10.2018.godine, Sporazuma o vansudskom poravnanju, broj štete: 10.01/547/2018, od 25.10.2018.godine, Potvrde o realizaciji naloga, od 25.10.2018.godine, Zapisnika o rješavanju po prigovoru oštećenog, broj: 10.01/547/2018, od 08.11.2018.godine, Odluke drugostepene komisije tuženog, broj predmeta: 10.01/0547/2018,od 13.11.2018.godine, Optužnice protiv P. Z., broj: T18 0 KT 0012610 18, od 28.09.2018.godine, Sporazuma o priznanju krivice, broj: T18 0 KT 0012610 18, od 24.10.2018.godine, Presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 K 118852 18 K, od 20.11.2018.godine, Zapisnika Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o saslušanju svjedoka B. A., broj predmeta: 14.03-04-1745/18, broj akta: 14.03-04.6-61091/18, od 20.08.2018.godine, Zapisnika Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o saslušanju svjedoka P. Z., broj predmeta: 14.03-04-1745/18, broj akta: 14.03-04.6-61091/18, od 20.08.2018.godine, Stručnog nalaza i mišljenja Stević Steve, dipl.ing. saobraćaja, o utvrđivanju načina nastanak saobraćajne nezgode, od 29.09.2020.godine, Nalaza i mišljenja Hadžić dr. Dauta, specijaliste ortopeda, od 24.11.2020.godine, Dopune vještačenja Hadžić dr. Dauta, specijaliste ortopeda, od 01.02.2021.godine, Druge dopune vještačenja, od 05.03.2024.godine i Nalaza i mišljenja Purić dr. Milana, od 14.02.2023.godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene i svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Građansko-pravna odgovornost tuženog zasniva se na odredbama o ugovoru o obaveznom osiguranju od auto-odgovornosti, iz člana 940. stav (1) i člana 941. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85, i 57/89), koji je preuzet kao propis Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta:ZOO). U odgovoru na tužbu i tokom postupka, tuženi nije osporavao činjenicu da je njegov osiguranik prouzrokovao saobraćajnu nezgodu, te time i prouzrokovao nematerijalnu i materijalnu štetu, ali je osporavao u cijelosti osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva i ističe prigovor doprinosa tužitelja povrjeđivanju i nastanku štete (prigovor podjeljene odgovornosti), jer je prihvatio da sjedne u vozilo kojim je upravljao osiguranik tuženog P. Z. pod uticajem alkohola, a te činjenice su mu morale biti poznate. Punomoćnik tužitelja ovaj prigovor osporava navodom da to nisu okolnosti koje utiču na osnovanost zahtjeva tužitelja za naknadu štete koju je pretrpio jer da ako se tužitelj nalazio u alkoholisanom stanju nije mogao doprinijeti da šteta bude veća.

Razmatrajući ovaj prigovor podijeljenje odgovornosti (postojanja doprinosa tužitelja nastanku štete), sud je, na osnovu izvedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja utvrdio slijedeće:

U Brčkom, tokom noći 08.08.2018. godine, oko 00:30 sati, u B., u noćnim uslovima vožnje, duž osvjetljene ulice ..., dogodila se saobraćajna nezgoda na način da je P. Z., osiguranik tuženog od auto-odgovornosti, upravljajući putničkim motornim vozilom marke „O.“ registarskih oznaka i broja ... njegovo vlasništvo, krećući se u pravcu naselja O., a pri tome upravljajući vozilom u javnom saobraćaju pod djejstvom alkohola u krvi u svom organizmu od 1,48 g/kg, što predstavlja donju granicu stadija srednjeg pijanstva koji prouzrokuje izraženost niza poteškoća u bezbjednom upravljanju vozilom u smislu psihomotornih poremećaja i moći opažanja, što je sve suprotno odredbama člana 174 Zakon o bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, pa krećući se tom ulicom dodatno

i nedozvoljenom brzinom od 70 km/h, iako je saobraćajnim znakom ograničeno kretanje motornih vozila do 40 km/h, što je suprotno odredbi člana 44. stav (1) Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, nailazeći vozilom na oštriju krivinu ulijevo, nije uspio održati vozilo pod kontrolom, jer nije bio u stanju održati zakrivljenost putanje kretanja vozilom kroz ovu krivinu, već je izletio sa kolovoza desnim točkovima na ivičnjak trotoara, uslijed čega je došlo do povrjeđivanja njegovog saputnika u vozilu A. B. (tužitelj u ovom parničnom predmetu), koji je uslijed slijetanja vozila zadobio teške tjelesne povrede u vidu preloma desne potkoljenice sa pomjeranjem ulomaka, preloma nosnih kostiju sa pomjeranjem okrajaka i razderano-nagnječnu ranu desnog tjemeno-potiljačnog predjela glave, dok su na putničkom motornom vozilu marke „O.“ reg. oznaka ..., nastupila oštećenja: prednjeg branika, veznog lima, ukrasne maske, poklopca motora, prednjeg lijevog i desnog blatobrana, prednjeg vjetrobranskog stakla, lijevog i desnog fara, prednjeg lijevog i desnog pokazivača pravca, prednjih lijevih i desnih vrata, bočnog lijevog ogledala, te aktiviran zračni jastuk vozača i suvozača, a došlo je i do oštećenja parapeta terase na kući vlasništvo I. S., dimenzija 140x75 cm. Nakon nastanka saobraćajne nezgode patrola Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je izašla na lice mjesta i sačinila Zapisnik o uviđaju, broj: 14.03-04.6-58056/18, od 08.08.2018.godine, u kome je navedeno da se saobraćajna nezgoda desila noću, kolovoz je bio suh, mjesto osvijetljeno, a najveća dozvoljena brzina kretanja motornih vozila je 40 km/h, a što je ograničeno saobraćajnim znakom sa dopunskom tablom kolovoz oštećen i deformisan. Patrola, koja je obavljala uviđaj, izvršila je alkotestiranje, alkotestom marke „Enditec“, kako vozača P. Z., tako i putnika B. A., te je kod P. Z. utvrđeno prisustvo alkohola u organizmu u količini od 1,19 g/kg, a kod tužitelja B. A. alkotestiranje utvrđeno je prisustvo alkohola u organizmu u količni od 1,36 g/kg . Dakle P. Z., osiguranik tuženog od auto-odgovornosti, kao učesnik u saobraćaju na putevima koji se ne pridržava saobraćajnih propisa i time tako, umišljajno, ugrozio javni saobraćaj i doveo u opasnost život ljudi, pa je usiljed toga kod drugog nastupila teška tjelesna povreda, čime je počinio krivično djelo – Ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 326. stav (1) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa je presudom broj: 96 0 K 118852 18 K od 20.11.2018.godine, oglašen je krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 30 dana i izrečena mu je mjera bezbjednosti, zabrana upravljana motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 4 mjeseca.

Iz izjave samog tužitelja B. A., koju je dao u toku krivičnog postupka u predmetu broj: 96 0 K 118852 18 K, od 20.08.2018. godine, proističe da su tužitelj i njegov prijatelj P. Z. najprije konzumirali alkohol (pivo) u kući tužitelja, zatim su njih dvojica otišli do benzinske pumpe da kupe pivo i čips, a u povratku je P. Z. upravljao vozilom brzinom od oko 120 km/h i ulaskom u krivinu izgubio je kontrolu nad vozilom i sletili su sa puta. Tužitelj nije mogao precizno navesti količinu alkohola kojeg su popili, a tvrdi da je bio vezan sigurnosnim pojasem. A u ovom parničnom predmetu, tužitelj je u svojoj izjavi, koju je dao na ročištu za glavnu raspravu, održanom 10.11.2020. godine, takođe naveo da su P. Z. i on konzumirali alkohol (pivo) u tužiteljevoj kući, da su zatim vozilom, u kojem je on nalazio na suvozačkom mjestu i bio vezan sigurnosnim pojasem, otišli do benzinske pumpe po još piva i čipsa, da kočnice na vozilu kojim je upravljao P. Z. nisu bile ispravne, da je P. Z. vozio brzinom iznad dozvoljene, te je na kraju došlo do saobraćajne nezgode.

A saslušani svjedok P. Z., kako u svojoj izjavi koju je dao u toku krivičnog postupka u predmetu broj: 96 0 K 118852 18 K, tako i u izjavi koju je dao u ovom parničnom predmetu, na ročištu za glavnu raspravu, održanom 10.11.2020. godine, potvrđuje da su tužitelj i on tokom dana i neposredno prije same saobraćajne nezgode konzumirali alkohol (pivo), potvrdio je da je upravljao vozilom koje se kretalo brzinom većom od dozvoljene i koja nije bila prilagođena uslovima na putu. Iz sadržaja ove dvije izjave svjedoka P. Z.

proističe da je tužitelj B. A. znao da su obojica konzumirali alkohol u neutvrđenim količinama, da je svojom voljom i bez pritiska od strane svjedoka, odlučio sjesti u vozilo sa svjedokom i prepustiti svjedoku da vozi brže od dozvoljene brzine.

Izjavu tužitelja i svjedoka P. Z., sud je prihvatio kao uvjerljive, tačne i pouzdane i u skladu sa priloženom materijalnom dokumentacijom koja potvrđuje tačnost navoda o prisustvu alkohola u krvi tužitelja, kao i navoda o tome da je stanje pripitosti P. Z. bilo jasno i vidljivo i samom tužitelju, ali je on ipak prihvatio sjesti u vozilo i vozati se sa svjedokom.

A stalni sudski vještak saobraćajne struke Stević Stevo, u svom Stručnom nalazu i mišljenju o utvrđivanju načina nastanak saobraćajne nezgode, od 29.09.2020. godine, ali i u svom usmenom obrazloženju i objašnjenju nalaza i mišljenja, na ročištu održanom 17.11.2020. godine, koje je sud u cijelosti prihvatio kao pravno valjane, uvjerljive i objektivne i sačinjene u skladu sa vještinama struke i nauke, navodi da je do saobraćajne nezgoda koja se 08.08.2018. godine, oko 00:30 sati, dogodila u B. u ul. ..., kod kućnog broja ..., došlo kao posljedica gubitka kontrole od strane P. Z., vozača putničkog motornog vozila „O.“ reg. oznake: ..., uslijed nepoznatog uzroka i slijetanja sa kolovoza, jer je u trenutku gubitka kontrole nad vozilom brzina kretanja vozila bila 81,25 km/h iako je saobraćajnim znakom propisano ograničenje brzine na mjestu saobraćajen nezgode i iznosi 40 km/h, te da je nakon slijetanja van kolovoza i udara u nepomičnu prepreku (betonski parapet/temelj) došlo do pomjeranja tijela suvozača B. A. ka unaprijed, što je uzrokovalo kontakt njegove glave o prednje vjetrobransko staklo i gornju površinu prednjeg panela, a desnom nogom kontakt sa donjom površinom prednjeg panela i, moguće, stvaranje poluge na desnoj potkoljenici sa desnim stopalom kao tačkom oslonca. U trenutku gubitka kontrole nad vozilom “O.“, vozač P. Z., u datim okolnostima i pri utvrđenoj brzini, nije imao ni prostornih ni vremenskih mogućnosti da forsiranim kočenjem izbjegne izlijetanje van kolovoza niti da se zaustavi prije udara u prepreku. Forsiranim kočenjem u trenutku gubitka kontrole nad vozilom, pri utvrđenim okolnostima, vozač vozila “O.“ bi mogao da zaustavi vozilo prije napuštanja kolovoza da se kretao brzinom od 15,80 km/h ili manjom. Propust vozača vozila “O.“ u nastanku predmetne saobraćajne nezgode se ogleda u činjenici da je gubitak kontrole nad vozilom nastao na mjestu gdje se od vozača ne zahtijevaju složeni vozački postupci niti je stanje kolovoza bilo takvo da je moglo dovesti do destabilizacije vozila, a doprinos vozača vozila “O.“ u gubitku kontrole nad vozilom se može ogledati i u činjenici da je u tim trenucima upravljao vozilom u stadiju srednjeg pijanstva, te da je upravljao vozilom koje se kretalo brzinom koja je za oko 41,25 km/h veća od dozvoljene. Po mišljenju vještaka, da se vozilo, kojim je upravljao P. Z., kretalo brzinom od 40 km/h, pri utvrđenim okolnostima, predmetna saobraćajna nezgoda bi bila izbjegnuta da je preduzeo radnju forsiranog kočenja. Doprinos suvozača B. A. u sopstvenom povređivanju, po mišljenju vještaka, se ogleda u činjenici da se prevozio na prednjem sjedištu iako je očigledno bio pod uticajem alkohola i da nije koristio sigurnosni pojas ili ako ga je koristio to nije učinio na pravilan način.

Na osnovu svih ovih dokaza, a naročito na osnovu dokumentacije, priložene u spis, koje ni jedna od parničnih stranaka nije osporila ili dovela u pitanje ni jednim pravno valjanim, uvjerljivim i objektivnim dokazom, sud je zaključio da je tužitelj, prije saobraćajne nezgode, konzumirao alkohol i da je sjeo u putničko motorno vozilo sa vozačem koji je konzumirao alkohol, te da je mogao i morao znati da je P. Z., vozač putničkog motornog vozila u kojeg je tužitelj sjeo i sa njim se vozio takođe konzumirao alkohol i da mu ta činjenica nije mogla ostati nepoznata, te je time pristao i na posljedice koje su proistekle iz takve vožnje. Pri tome nije od značaja da li je tužitelj znao tačno procijeniti i stepen alkoholisanosti i sposobnosti P. Z. kao vozača, obzirom da nije bilo potrebno da vozač P. Z.

pokazuje stanje alkoholisanosti, koje bi ugrozilo sigurnost vožnje, da bi se tužitelju, kao saputniku, koji pristaje na vožnju sa takvim vozačem, pripisao pristanak na rizik vožnje, a samim tim i na štetne posljedice, kako bi ta okolnost imala uticaj na podjelu odgovornosti za štetu, već je dovoljno da je tužitelj mogao znati da je P. Z. konzumirao alkohol, onda, po ocjeni ovog suda, postoji i njegov doprinos u nastanku štete. Kako sud smatra da je tužitelju morala biti poznata ova činjenica o konzumiranju alkohola od strane njegovog prijatelja P. Z.vozača putničkog motornog vozila, a morala je biti poznata jer je i sam tužitelj u svojoj izjavi priznao i potvrdio činjenicu da su P. Z. i on zajedno konzumirali alkohol, a što je uostalom potvrđeno i propisanom metodom alkotestiranja i odgovarajućim sredstvima, ali je i pored toga tužitelj sjeo u vozilo kojim je upravljao P. Z., to postoji njegov doprinos nastanku štetnih posljedica, odnosno štete koju je pretrpio.

Kada je u pitanju navod tuženog da tužitelj nije bio vezan sigurnosnim pojasom u trenutku nastanka saobraćajne nezgode, sud je, na osnovu svih izvedenih dokaza i na osnovu njih utvrđenog činjeničnog stanja, a naročito na osnovu mišljenja stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke, kao i njegovog usmenog izjašnjenja, zaključio da se tužitelj sigurnosnim pojasem nije koristio na pravilan način, te da i zbog toga postoji njegov doprinos nastanku štetnih posljedica, odnosno štete koju je pretrpio.

Zbog svega toga sud i smatra da i postoji doprinos tužitelja nastanku štete sa 50%, pa je taj iznos doprinosa tužitelja nastanku štete na njegovoj strani koristio kao kriterijum za srazmjerno sniženje novčane naknade dosuđene tužitelju.

Na ovaj način je, po ocjeni suda, utvrđen pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelja, odnosno dokazana je njegova osnovanost u odnosu na tuženog.

Oblike i visinu nematerijalne štete koju je pretrpio tužitelj (član 155. ZOO a u vezi sa članom 200. ZOO) sud je utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja stalnih sudskih vještaka medicinske struke: Hadžić dr. Dauta, specijaliste ortopeda i Purić dr. Milana, specijaliste psihijatrije, koje je sud prihvatio u cijelosti kao stručne, objektivne i sačinjene u skladu sa pravilima i vještinama struke i nauke, iz kojih proističe, da je usljed saobraćajne nezgode, koja se desila 08.08.2018.godine, tužitelj B. A. zadobio povrede: prelom kostiju desne potkoljenice (teška tjelesna povreda), prelom nosnih kostiju (teška tjelesna povreda) i nagnječno-razdernu ranu potiljačno-tjemene regije glave na desnoj strani (laka tjelesna povreda), a to sveukupno povrjeđivanje tužitelja ima obilježje teške tjelesne povrede.

A odredbom člana 200 stav (1) ZOO propisano je da će sud za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti, smrti bliskog lica kao i za strah, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, a stavom (2) istog člana da će sud, prilikom odlučivanja o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete, kao i o visini njene naknade, voditi računa o značaju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom. Dakle, naknada nematerijalne štete za pretrpljeni strah se dosuđuje kada je strah bio intenzivan i duže trajao, ili ako je intenzivan strah kratko trajao, ali je u dužem vremenskom periodu bila narušena psihička ravnoteža oštećenog, a za umanjenje opšte živote aktivnosti dosuđuje ako je taj oblik štete trajnog karaktera, ali novčana naknada se može dosuditi i kod smanjenja životne aktivnosti privremeno, ako je jačeg intenziteta i dužeg trajanja, ali ako to posebne okolnosti opravdavaju.

Kada je u pitanju vještak Hadžić dr Daut, sud napominje da je tužitelj, posredstvom punomoćnika, predložio vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka Hadžić dr. Dauta, pa je sud vještaku dostavio rješenje za vještačenje i u skladu sa tim vještak je 24.11.2020. godine, dostavio svoj nalaz. Nakon dostavljanja nalaza, punomoćnik tužitelja podneskom od 01.12.2020. godine podnosi zahtjev za izuzeće ovog vještaka, navodeći „da je juče saznao“ da je vještak angažovan po ugovoru o djelu na poslovima cenzora „Triglav osiguranja“ d.d. Sarajevo, kao i na činjenici „koju su zanemarili na pripremnom ročištu“ da je vještak „aktivno učestvovao u liječenju tužitelja“, a podneskom od 23.12.2020. godine ističe i prigovore na dostavljeni nalaz. Tuženi se, podneskom od 15.12.2020. godine, izjasnio da se protivi prijedlogu za izuzeće vještaka smatrajući da nije naveden ni jedan razlog za izuzeće ovog vještaka, a sam vještak se izjasnio navodima da kao sudski vještak ne određuje niti zna da li će i u kojem predmetu vještačiti, a očitujući se na prigovore tužitelja da je aktivno učestvovao u liječenju tužitelja, te na prigovore da je po ugovoru o djelu angažovan u osiguravajućem društvu, navodi da u svom radu koristi orijentacione medicinske tablice za procjenu smanjenja životne aktivnosti „grupe autora“. Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 120319 18 P, od 10.09.2021. godine, zahtjev tužitelja za izuzeće vještaka medicinske struke Hadžić dr. Dauta odbijen je kao neosnovan. Ovo Rješenje je postalo pravosnažno 27.10.2021. godine.

U nastavku postupka vještak Hadžić dr. Daut je sačinio svoju dopunu vještačenja od 31.01.2022. godine, te je taj nalaz dostavljen punomoćniku tužitelja i punomoćniku tuženog.

Podneskom od 28.03.2022. godine punomoćnik tužitelj je podnio novi zahtjev za razrješenje vještaka Hadžić dr. Dauta. U tom zahtjevu navodi da je po ocjeni tužitelja vještak ostao pri dosadašnjem nalazu gotovo isključivo iz razloga što se punomoćnik tužitelja nije pojavio u zakazanom terminu i postavlja pitanje zbog čega je nepojavljivanje punomoćnika tužitelja u zakazanom terminu od uticaja na mišljenje vještaka u ovom predmetu. Dalje navodi da smatra da je procenat od 1% umanjenja životne aktivnosti kod tužitelja neistinit, pogotovo što je ovaj isti vještak u drugom predmetu koji se vodi protiv tuženog JZU „Zdravstveni centar Brčko“, za povredu koja je neosporno lakša od tužiteljeve i sa znatno lakšim posljedicama od tužiteljevih, umanjenje životne aktivnosti procijenio u procentu od 6%, što je za 600% više u odnosu na procjenu umanjenja životne aktivnosti kod tužitelja. Kao osnovni razlog zahtjeva za razrješenje vještaka, navodi činjenicu da se pred ovim sudom, a pod poslovnim brojem: 96 0 Rs 137160 21 Rs, vodi drugi parnični postupak, po tužbi vještaka Hadžić dr. Dauta protiv JZU „Zdravstveni centra Brčko“, kojeg zastupa advokat Ramić Amer, punomoćnik tužitelja u ovoj pravnoj stvari. Dakle punomoćnik tužitelja je procesni protivnik postupajućeg vještaka u tom predmetu. Zbog svega toga tužitelj smatra da je došlo do toga da postupajući vještak, iz razloga i okolnosti koje su nastupile nakon što je on određen za vještaka u ovom predmetu, definitivno ne može vještačiti u ovom predmetu, prevashodno zbog odnosa prema punomoćniku tužitelja koji je njegov procesni protivnik u predmetu po ličnoj tužbi vještaka protiv JZU „Zdravstveni centar Brčko“ i od kojeg je izvan svakog razumnog i na zakonu zasnovanog objašnjenja, očekivao da će se pojaviti u zakazanom terminu pregleda tužitelja. Smatra da su sve činjenice, navedene u ovom podnesku, međusobno ispreplетne, povezane i da u konačnici ne obezbjeđuju tužitelju pravično suđenje, koje predstavlja jedno od Ustavom Bosne i Hercegovine zagarantovanih prava svakog građanina. Smatra da se na osnovu analize svih navedenih činjenica može zaključiti da vještak nije oslobođen svake vrste predrasude prema učesnicima ovog postupka, što ga čini očigledno pristrasnim i nepodobnim da vrši vještačenje u ovom predmetu. Zbog toga, a u

svrhu obezbjeđenja ustavnog prava na pravično suđenje, po mišljenju tužitelja morao bi biti razrješen i/ili izuzet od dužnosti vještačenja u ovom predmetu.

Na pripremnom ročištu, održanom 26.05.2022. godine, punomoćnik tuženog je naveo da se ovaj zahtjev za razrješenje vještaka Hadžić dr. Dauta zasniva na okolnostima koje su nastupile nakon što je vještak sačinio svoj nalaz i mišljenje, kao i njegovu dopunu, te stoga te okolnosti ne mogu uticati na nalaz vještaka, niti su te okolnosti dovoljan razlog da se razriješi vještak. Smatra da se radi o neosnovanom zahtjevu i predlaže da se taj zahtjev odbije.

Na istom ročištu, vještak Hadžić dr. Daut, u očitovanju na navode iz zahtjeva za njegovo razrješenje, naveo je da smatra da su razlozi koji se navode u zahtjevu za njegovo razrješenje nisu osnovani jer je svoj nalaz i mišljenje sačinio u skladu sa zadatkom kojeg je dobio, a sve ono što je navedeno u zahtjevu nastupilo je nakon što je on sačinio svoj osnovni nalaz, te njegovu dopunu 31.01.2022. godine.

Rješenjem, broj: 96 0 P 120319 18 P, od 26.05.2022. godine, sud je zahtjev tužitelja B. A. za razrješenje vještaka medicinske struke Hadžić dr Dauta odbio kao neosnovan a na to Rješenje blagovremeno je, 20.06.2022. godine tužitelj, posredstvom punomoćnika uložio žalbu. Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je svojim Rješenjem od 30.08.2022. godine, žalbu tužitelja odbio i Rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 120319 18 P, od 26.05.2022. godine, potvrđeno.

U nastavku postupka, tužitelj je, posredstvom punomoćnika, podneskom od 20.02.2023. godine, zatražio da sud usvoji njegov zahtjev za isključenje stalnog sudskog vještaka Hadžić dr Dauta od vještačenja u ovoj pravnoj stvari. Smatra da po sasvim drugom činjeničnom osnovu i na osnovu novih dokaza opravdano zahtijeva isključenje vještaka Hadžić dr Dauta od postupanja u ovom predmetu. Navodi da je na pripremnom ročištu, održanom 27.02.2020. godine, uložen podnesak kojim je predloženo da se na ročištu za glavnu raspravu izvede dokaz čitanje Otpusnice Odjeljenja hirurgija, Odsjek ortopedija, JZU „Zdravstveni centar Brčko“, broj protokola: 6073/170/19, od 11.09.2019. godine do 17.09.2019. godine, ali vještak ovu medicinsku dokumentaciju uopšte nije uzeo u obzir prilikom sačinjavanja njegovog nalaza i dopune nalaza, a što bi po redovnom toku stvari bio razlog za dopunu vještačenja. Taj dokument-otpusnicu, na dva mjesta i to kao odjeljenski ljekar i kao šef Odsijeka ortopedije i traumatologije potpisuje postupajući vještak i samo na osnovu ove činjenice, morao se sam izuzeti od vještačenja u ovom predmetu. Stoga tužitelj ponovno zahtjeva isključenje ovog vještaka od postupanja u ovoj pravnoj stvari a iz sasvim drugog razloga u odnosu na predhodni zahtjev za izuzeće. U ovom zahtjevu za isključenje tužitelj se ne poziva primarno na pristrastnost vještaka, u smislu člana 110 stav (2) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nego se poziva na činjenicu da je i liječio tužitelja povodom povrede koja je predmet vještačenja, te je kao šef Odsjeka, gdje je tužitelj i operisan i potpisnik otpusnice iz bolnice, sam sebe morao da izuzme, analogno izuzeću sudije koji je ranije postupao u istom predmetu. Što je najgore od svega, tužitelj opravdano sumnja da su ove okolnosti objektivno uticale da vještak umanjenje životne aktivnosti kod tužitelja procjeni na 1%, jer je očigledno da nije mogao biti objektivan prilikom procjene umanjenja životne aktivnosti jer on na taj način ocjenjuje svoj vlastiti rad. Da je postupajući vještak kojim slučajem objektivno i realno procijenio umanjenje životne aktivnosti tužitelja na procenat od recimo 10%, onda bi se hipotetički moglo protumačiti da je vještak, kao postupajući ljekar učinio određene pogreške pri liječenju tužitelja. Upravo zbog toga nikako ne može vještačiti u ovom predmetu i mora biti isključen iz daljeg postupanja u ovoj pravnoj stvari. Jer ako cenzor tuženog procjeni da je umanjenje životne aktivnosti 8% a

postupajući vještak utvrdi da je to umanjenje životne aktivnosti 800% manje ili tačnije svega 1%, onda nešto ozbiljno nije u redu sa postupanjem vještaka koji je tužitelja liječio kao pacijenta. Navodi takođe i to da se 16.02.2023. godine, zahtijevajući nezavisno mišljenje o tome do kada je trajalo liječenje tužitelja kao oštećenog u ovom predmetu došlo do zastrašujućeg podatka da kod tužitelja postoji oštećenje živca koji inerviše mišić podizač palca i da nema podizanja palca (nema dorzalne fleksije/ekstenzije), te da ovo oštećenje nije evidentirano u dokumentaciji koja je priložena uz zahtjev za mišljenje i nije evidentirano od strane postupajućeg ljekara, koji je ujedno i vještak u ovom predmetu. Na isti način kako se objektivnošću sudije obezbjeđuje pravično suđenje, na potpuno isti način pravično suđenje se analogno obezbjeđuje i sa objektivnošću vještaka. Ne može se biti objektivan u vlastitoj stvari, vještak je tužitelja liječio, potom operisao, svojim nalazom objektivno može prikriti određene propuste u liječenju, tako da je apsolutno nezamislivo da dr Hadžić Daut može biti smatran objektivnim vještakom u ovom predmetu. A ustavna je obaveza suda i ta obaveza je iznad svih domaćih zakona da se tužitelju obezbijedi pravično suđenje u ovoj pravnoj stavri. Neusvajanje zahtjeva za izuzeće bi u konkretnom slučaju značilo nepravedno presuđenje prije formalnog presuđenja, pobjedu neistine nad istinom i poraz vladavine prava i zakona. Imajući u vidu da je i vještak Purić dr Milan svoj nalaz i mišljenje zasnovao na nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka Hadžić dr Dauta, očigledno je da i predmetni nalaz ne može biti korišten kao dokaz u ovom predmetu, već mora biti sačinjen ponovno od strane vještaka Purić dr Milana a nakon što se u ovoj pravnoj stvari sprovede novo, objektivno vještačenje po drugom stalnom sudskom vještaku ortopedu. Slijedom svega navedenog predlaže sudu da usvoji predmetni zahtjev za isključenje stalnog sudskog vjetaka Hadžić dr Dauta od vještačenja u ovoj pravnoj stvari.

Podnesak od 20.02.2023. godine, sud je na izjašnjenje dostavio advokatu Oparnica Draganu, punomoćniku tuženog „Osiguranje garant“ i vještaku Hadžić dr Dautu. Punomoćnik tuženog nije dao pismeni odgovor-izjašnjenje na podnesak tužitelja od 20.02.2023. godine.

U svom izjašnjenu na navode iz podneska tužitelja od 20.02.2023. godine, vještak Hadžić dr Daut je naveo da je nalaz i mišljenje sačinio na osnovu njemu dostupne medicinske dokumentacije iz spisa, a svoj nalaz je zasnovao na pravilima medicinske struke i koristeći medicinsku literaturu i iskustvo specijaliste. Pregled tužitelja nije obavio, prvi put zbog mjera protiv virus COVID-19, koje su bile na snazi u trenutku kada je htio obaviti pregled, a na ponovni poziv i dogovoreni termin, postignut posredno preko punomoćnika tužitelj se nije odazvao, ali je otišao na pregled kod drugog ljekara ortopeda, u privatnoj ordinaciji, a na zahtjev istog punomoćnika. Tokom cijelog postupka punomoćnik tužitelja u svojim zahtjevima za izuzeće navodi različite razloge, uvijek usmjerene na njegovu objektivnost i podobnost za postupanje u predmetu. U poslednjem podnesku se u pitanje dovodi, pored objektivnosti i stručnost vještaka pri čemu se koristi neprimjereno ponašenje koje insuinira i određenu prijetnju. Posao vještaka predstavlja častan posao i njegova obaveza kao vještaka je da se odzove na poziv suda ali se ponekad zanemaruje činjenica da vještak zbog dolaska na sud ostavlja svoj osnovni posao koji se, naročito kada je u pitanju posao ljekara, ne može uvijek predvidjeti i planirati kao što to može punomoćnik, te je takvo ponašanje u kojem se vrijeme vještaka i trud obezvrjeđuje zaista neprimjereno.

Razmatrajući ovaj zahtjev za isključenje vještaka od vještačenja u ovoj pravnoj stvari, koji je sadržajno i suštinski zahtjev za razrješenje vještaka, sud je utvrdio da je odredbom člana 277. stav (1) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ br. 28/2018 i 06/21- nastavku teksta ZPP), propisano je da će vještak biti izuzet iz istih razloga kao i sudija, a koji su navedeni u članu 110. stav (1) ZPP. Prema

odredbi člana 277. stav (2) ZPP stranka je dužna podnijeti zahtjev za izuzeće vještaka čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije prije početka izvođena dokaza vještačenja. A prema stavu (6) istog člana, ako je stranka saznala za razlog izuzeća poslije obavljenog vještačenja i vještačenju prigovara iz tog razloga, sud će postupiti kao da je zahtjev za izuzeće stavljen prije obavljenog vještačenja. Razlozi u svakom slučaju mogu biti veoma raznoliki: prijateljstvo ili neprijateljstvo sa strankom, srodstvo itd, ali da bi se zaista i ostvario razlog za pristrasnost, potreban je ne samo dokaz postojanja razloga za izuzeće, već i dokaz da taj razlog in concreto ugrožava nepristrasnost vještaka. A to, što, po ocjeni suda, ovdje nije slučaj.

Naime, ovaj sud nalazi da razlog za isključenje vještaka naveden u podnesku od 20.02.2023. godine, ne može biti činjenica koja opravdava taj zahtjev jer sud nalazi da razlog za izuzeće vještaka ne može biti činjenica da je vještak liječio i operisao tužitelja, jer je to tužitelju bez ikakve sumnje bilo poznato u vrijeme održavanja pripremnog ročišta, ali je ipak tog istog ljekara predložio za vještaka u ovom postupku pa se ne može smatrati da mu ta činjenica nije bila poznata i da nije mogao već tada eventualno tražiti drugog vještaka, a sem toga ni važeći propisi, a ni sudska praksa ovog suda ne sprječavaju situaciju da se ljekar, koji je ranije liječio parničnu stranku, odredi za vještaka. Tužitelj ne dovodi u pitanje ni navod vještaka da se nije javio na njegov poziv za obavljanje pregleda tužitelja, u svrhu utvrđivanja svih činjenica odlučnih za sačinjavanje konačnog mišljenja vještaka o vrsti, obimu i posljedicama povreda tužitelja. Osim toga, vještak je sačinio svoj pismeni nalaz i mišljenje na koji tužitelj, posredstvom punomoćnika, iskazuje nezadovoljstvo i prigovara mu, ali svojim zahtjevom za isključenje vještaka od vještačenja u ovoj pravnoj stvari vještaka sprječava da vještak usmeno, na ročištu za glavnu raspravu, u prisustvu suda i punomoćnika stranaka, usmeno obrazloži svoj nalaz i mišljenje i njegovu dopunu, te se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje tužitelj, posredstvom punomoćnika, iskazuje i kada je u pitanju nalaz vještaka i sama ličnost vještaka. Na taj način onemogućava da sud eventualno naloži dopunu nalaza i mišljenja vještaka u svjetlu prigovora i primjedbi koje se iznose u ranijem zahtjevu za izuzeće, a sada u zahtjevu za isključenje vještaka. Osim toga, po ocjeni suda, tužitelj nije predočio niti predložio i jedan pravno valjan, uvjerljiv i objektivan dokaz da je vještak postupao suprotno obavezi i pravilima ponašanja propisanih za vještake.

Kako je za odlučivanje o osnovanosti podnesenog zahtjeva za isključenje vještaka od vještačenja u ovoj pravnoj stvari, od važećeg značaja da li je ispunjen neki od navedenih razloga za izuzeće/razrješenje vještaka, a po ocjeni suda, ni jedan od razloga koji dovode do izuzeća/razrješenja vještaka nije ispunjen, to je zahtjev je neosnovan, pa je sud, na osnovu članu 277 stav (1), a u vezi sa članom 110 ZPP i odbio zahtjev tužitelja za isključenje vještaka medicinske struke Hadžić dr Dauta iz vještačenja u ovoj pravnoj stvari. Protiv ovog rješenja pravovremeno je žalbu izjavio tužitelj ali je Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, svojim rješenjem broj: 96 0 P 120319 23 Gž 2, od 27.09.2023. godine, žalbu tužitelja odbio i ovo rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 96 0 P 120319 18 P, od 24.05.2023.godine, potvrdio.

Zbog svih ovih razloga sud je i proveo vještačenje od strane vještaka medicinske struke Hadžić dr Dauta, te prihvatio njegovo vještačenje zajedno sa dvije dopune i njegovo usmeno obrazloženje i objašnjenje utvrđenih činjenica. Takođe nije prihvatio ni zahtjev za određivanje novog vještaka niti za novu dopunu nalaza i mišljenja, smatrajući da je vještak u potpunosti ispunio svoj zahtjev vještačenja.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka medicinske struke Hadžić dr Dauta, specijaliste ortopeda, tužitelj B. A. je, što se tiče jačine trajanja pretrpljenih fizičkih bolova, uzimajući u obzir sve ukupne povrede, vrstu i karakter, dužinu, tok i način liječenja, operacije, ležanje u bolnici i vezanosti za postelju, provođenja liječenja, bol jakog intenziteta trpio u trajanju od tri (3) dana, nakon čega je trpio fizičku bol srednjeg intenziteta u trajanju od sedam (7) dana, nakon čega je trpio fizičku bol slabog intenziteta u trajanju od šezdeset (60) dana. Vještak je naveo da je utvrdio da je tužitelj bio hospitalizovan na Odsjeku ortopedije JZU „Zdravstveni centar Brčko“ zbog pretrpljenih tjelesnih povreda i da je nakon preoperativne pripreme 09.08.2018.godine, tužitelju učinjen operativni zahhvat sanacije preloma kostiju desne potkoljenice. Tokom hospitalizacije liječen je i od strane otorinolaringologa (specijaliste za uho, grlo i nos). Nakon otpusta iz bolnice u tri navrata kontrolisan je od strane ortopeda. Vještak takođe navodi da tužitelja takođe nije uspio pregledati kako zbog trenutne pandemije zbog COVID-19 virusom i epidemioloških mjera kao posljedica navedene epidemije kao i zbog toga što se tužitelj nije javio na poziv za pregled. Uzimajući u obzir intenzitet i trajanja fizičkih bolova, starosnu dob tužitelja (radi se o licu starosti dvadeset i četiri godine u vrijeme nastanka štetnog događaja-saobraćajne nezgode), okolnosti povrjeđivanja, te vrstu i težinu pretrpljenih povreda, sud smatra da tužitelju, u skladu sa kriterijumima sudske prakse, važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenih fizičkih bolova pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.185,00 KM (315,00 KM+420,00 KM+450,00 KM=1.185,00 KM). Taj iznos te pravične novčane naknade sud je umanjio za isplatu za procenat doprinosa tužitelja B. A. nastanku štete od 50 %, zbog čega tužitelju pripada iznos od 592,50 KM. Kako je tužitelju od strane tuženog, a na ime naknade štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova, isplaćen iznos od 1.120,00 KM, zbog toga što je tuženi smatrao da postoji doprinos tužitelja nastanku štete sa 50%, a i sud smatra dokazanim postojanje doprinosa tužitelja nastanku štete sa 50%, to, po ocjeni suda, nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom, a po ovom osnovu, iznosa od 672,00 KM, kako se to traži uređenim tužbenim zahtjevom.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka Purić dr Milana, specijaliste psihijatrije, tužitelj B. A. je strah jakog inteziteta trpio u trajanju od dva (2) dana, nakon čega je trpio strah srednjeg intenziteta u trajanju od dvije (2) sedmice i na kraju je pretrpio strah slabog intenziteta u trajanju od tri (3) mjeseca. U obrazloženju svog mišljenja vještak Purić dr Milan navodi da je tužitelj u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi bio izložen direktnoj životnoj opasnosti, rezultat je višestruko teško tjelesno povrjeđivanje i dugotrajno liječenje i u određenom razdoblju veoma otežano opšte životno funkcionisanje. Ovakav psihotraumatski događaj je karakterisan veoma visokim stresogenim potencijalom. Psihička posljedica ovog događaja je psihički šok - akutna psihička reakcija na stres Centralni simptom ovog psihičkog šoka je strah (posljedica opasnosti), u prvo vrijeme zgranutost (prepast), izvjestan stepen suženja svijesti, dezorijentacija, niz tjelesnih simptoma straha (lupanje srca, drhtanje, znojenje, gušenje). Takođe, javljaju se i flash back fenomeni, odnosno ponovno „preživljavanje scene“ u budnom stanju ili u snu (predstave sjećanja). Vještak pregledom nije našao prethodne psihičke poremećaje ili stanja koja bi tužitelja predisponovala za izvanprosječnu psihičku reakciju na ovakav događaj. U trenutku nezgode, tužilac je bio pod djejstvom alkohola, čija je koncentracija iznosila 1,36 promila, što odgovara pripitosti, odnosno stadijumu lakog pijanstva (u zavisnosti od klasifikacije). Ovaj stepen alkoholne intoksikacije u početku smanjuje strah, ali događaj, posebno bol (prelom noge, nosa) veoma brzo (gotovo trenutno „triježnjenje“) relativizuje sedativno djelovanje alkohola (uticaj na smanjenje straha). Posljedično povrjeđivanje dovodi do straha, odnosno zabrinutosti zbog mogućih posljedica, a uglavnom determinisan fizičkim bolovima kao signalom da nešto nije u redu, te disfunkcionalnostima. Ovdje, budući da se radi o teškoj tjelesnoj traumatizaciji, te

operativnom zahvatu u dva navrata, taj strah je povremeno inteziviran na nivo psihotraumatskog (operacija je stres). Strah kao neposredna posljedica stresnog događaja se pored subjektivnog doživljaja, djelimično razrješava (prevazilazi) i potiskivanjem u nesvjesno ili predsvjesno (mehanizam odbrane kao simptomu psihičkog šoka). Taj strah, pod određenim okolnostima (situacije koje simbolišu događaj ili podsjećanjem) biva ponovo osviješćen i kao takav ponovo doživljen (psihotraumatizam - snovi, flash back - predstave sjećanja, strah i „ukočenost“ u vožnji kako navodi) a van tog doživljavanja stvara nespecifičnu nelagodnost. Ovaj strah je povremen, kratkotrajan i inteziteta manjeg od onog koji se javio u trenutku događaja, i u razdoblju u kom se javlja narušava psihičku ravnotežu tužitelja. Umanjenje opšte životne aktivnosti, manifestacije kako ju je naveo vještak ortoped (kontrakture, smanjena pokretljivost nožnog zgloba i stopala) dovode do psihičkih posljedica u vidu tjeskobnosti tokom elementarnih fizičkih aktivnosti (kretanja, trčanja), gubitka dijela životnog zadovoljstva, osjećaja umora, razdražljivosti, i predstavlja duševni bol uslijed umanjenja opšte životne aktivnosti. Vještak je takođe utvrdio da je uslijed ovog straha kod tužitelja bila narušena psihička ravnoteža u razdoblju od petnaest (15) mjeseci. Uzimajući u obzir intenzitet trajanja straha, okolnosti povrjeđivanja i starosnu dob (radi se o licu starosti dvadeset i četiri godine u vrijeme nastanka štetnog događaja-saobraćajne nezgode), sud smatra da tužitelju, u skladu sa kriterijumima sudske prakse, važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenog straha pripada novčana naknada u iznosu od 1.485,00 KM (180,00 KM+630,00 KM+675,00 KM = 1.485,00 KM). Taj iznos te pravične novčane naknade sud je umanjio za isplatu za procenat doprinosa tužitelja B. A. nastanku štete od 50%, zbog čega tužitelju pripada iznos od 742,50 KM. Kako je tužitelju od strane tuženog, a na ime naknade štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova, isplaćen iznos od 230,00 KM, zbog toga što je tuženi smatrao da postoji doprinos tužitelja nastanku štete sa 50%, a i sud smatra dokazanim postojanje doprinosa tužitelja nastanku štete sa 50 %, to, po ocjeni suda, nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom, a po ovom osnovu, iznosa od 1.770,00 KM, kako se to traži uređenim tužbenim zahtjevom.

Prema nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka medicinske struke Hadžić dr Dauta, specijaliste ortopeda, kao posljedica pretrpljenih ozlijeda kod tužitelja je došlo do nastanka trajnih štetnih posljedica i trajnog umanjenja životne aktivnosti od 1%. Ovaj procenat umanjenja životne aktivnosti postoji, prema mišljenju vještaka, zbog kontrakture i smanjene pokretljivosti nožnog zgloba i stopala, lakog stepena. Prema vještaku Purić dr Milanu, specijalisti psihijatrije, umanjenje opšte životne aktivnosti, manifestacije kako ju je navo vještak ortoped (kontrakture, smanjenja pokretljivost nožnog zgloba i stopala), dovode do psihičkih posljedica u vidu tjeskobnosti tokom elementarnih fizičkih aktivnosti (kretanja, trčanja), gubitka dijela životnog zadovoljstva, osjećaja umora, razdražljivosti i predstavlja duševni bol uslijed umanjenjenja opšte životne aktivnosti. Uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, te činjenicu da se radi o licu starosti dvadeset i četiri godine (u vrijeme nastanka štetnog događaja-saobraćajne nezgode), sud smatra da tužitelju B. A., u skladu sa kriterijumima sudske prakse, važećim na dan presuđenja, na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja opšte životne aktivnosti od 1 % pripada pravična novčana naknada u iznosu od 750,00 KM. Taj iznos te pravične novčane naknade sud je umanjio za isplatu za procenat doprinosa tužitelja B. A. nastanku štete od 50% pa je tužitelju dosudio iznos od 375,00 KM. Kako je tužitelju od strane tuženog, a na ime naknade štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova, isplaćen iznos od 2.000,00 KM, zbog toga što je tuženi smatrao da postoji doprinos tužitelja nastanku štete sa 50%, a i sud smatra dokazanim postojanje doprinosa tužitelja nastanku štete sa 50%, to, po ocjeni suda, nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom, a po ovom osnovu, iznosa od 1.200,00 KM, kako se to traži uređenim tužbenim zahtjevom.

Sve vidove nematerijalne štete, u ukupnom iznosu od 1.710,00 KM (592,50 KM+742,50 KM+375,00 KM=1.710,00 KM) sud je tužitelju dosudio na osnovu člana 200 stav (1) Zakona o obligacionim odnosima i stav (2) ZOO, a iz razloga koji su navedeni uz svaki od tih vidova nematerijalne štete. Kako je tužitelj od strane tuženog, a na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih teških tjelesnih povreda u saobraćajnoj nezgodi, koja se desila 08.08.2018. godine, isplatio ukupan iznos od 3.409,85 KM, zbog toga što je tuženi smatrao da postoji doprinos tužitelja nastanku ove štete sa 50%, a i sud smatra dokazanim postojanim doprinosa tužitelja nastanku štete sa 50%, to, po ocjeni suda, nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom po ovom osnovu iznosa od 3.642,00 KM, kako se to traži preciziranim tužbenim zahtjevom od 07.04.2024. godine.

Zbog svih ovih razloga, sud je, na osnovu člana 300 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 21/18 i 06/21), a u vezi sa članovima 155, članom 185, članom 189, članom 195 stav (1) i članom 200 stav (1) i stav (2) ZOO i odlučio kao u izreci ove presude.

Odluka suda o naknadi troškova parničnog postupka tuženom donesena je na osnovu člana 120 i člana 130 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH, Advokatske tarife RS iz 2005. godine i 2025. godine, koja je u upotrebi pred ovim sudom i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na odgovor na tužbu, u iznosu od 100,00 KM, sastava odgovora na tužbu, zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 561,60 KM, pristupa punomoćnika tuženog na deset ročišta koja su odgođena ili na kojima se nije raspravljalo (27.02.2020. godine, 18.02.2021. godine, 15.11.2022. godine, 27.12.2022. godine, 16.02.2023. godine, 28.02.2023. godine, 24.03.2023. godine. 22.05.2023. godine, 13.03.2024. godine i 09.05.2024. godine), zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 2.808,00 KM, pristupa punomoćnika tuženog na pet održanih ročišta (20.07.2020. godine, 10.11.2020. godine, 17.11.2020. godine, 26.05.2022. godine i 23.01.2024. godine), po staroj tarifi, zajedno sa PDV-(17%), u iznosu od 2.808,00 KM, pristupa punomoćnika tuženog na dva održana ročišta (11.02.2025. godine i 20.03.2025. godine), po novoj tarifi, zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 1.684,80 KM i pristupa punomoćnika tuženog na ročište održano 14.04.2025. godine, zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 280,80 KM, odnosno ukupno 8.243,20 KM, pa je sud i obavezao tužitelja da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu (8.243,20 KM).

SUDIJA

Selim Karamehić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU
Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH,
u roku od 30 dana, računajući od dana
dostavljanja, a posredstvom ovog suda.